

> הבלוג של shahf11

24 ביוני 2009, 11:50

החיים זה לא הכל... המשמעות שלהם חשובה יותר.

תופעות לוואי

פורסם ב-4 ביוני 2009, 18:41 [בכללי](#)

שלושת הימים הראשונים שאחרי הטיפול מכונים על-ידי בחיבה: "ימי החסד". הסטרואידים שאני מקבלת עם הכימותרפיה גורמים לגופי לתחושת בריאות ותפקוד של פעם.

אני מתענגת עליהם במלא העוצמה. מרגישה כאילו הכל רגיל ושגרתי. השבוע מרוב תחושת עילאיות הזמנתי את חברתי זהובת השיער להצטרף אלי לראש פינה. בנהיגה חסרת רסן שמזמן לא ממש אפשרתי לעצמי.

כל כך נהייתי מהיכולת לנהוג, להסתובב בחאן ראש פינה. ולאכול ארוחת בוקר. כאילו כרגיל.

היום תכננו מקצה דומה. נסיעה בכיכובי, לבית הספר של הבנות, ארוחת בוקר, וסיבוב בטבריה הידועה בחיבתה לחום.

אני השתעשעתי ברעיון אכילת שקשוקה. ממילא הטעמים כולם מרים לי. אז לפחות שצבע אדום יפאר אותם.

הסתובבנו לנו בין החנויות. אלא שבכניסתנו לאחת מהם הרגשתי את ראשי מסתובב, ואת השקשוקה שאך לפני דקות נכנסה לבטני מעטרת את רצפת השיש באופן לא מחמיא במיוחד.

מזל שהזהובה הייתה איתי. ולא איבדה עשתונות. מקלחת בשרותים הציבוריים הייתה מחוייבת המציאות. העולם נראה חם מתמיד.

אבל במקום למשוך את עצמי למחשבות הזויות. אני בוחרת לחשוב על כך שעלי לדעת בדיוק מהן יכולותי. עד לאן כוחותי יכולים להכיל אותי. ולדעת להוריד הילוך, בלי להרגיש תסכול.

כנראה שכימותרפיה מחלישה את הגוף.

וגוף מוחלש צריך לנוח.

<< [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) >>

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...](#)